

HIERONYMI  
OSORII LVSITANI<sup>I</sup>  
SILVENSIS EPISCOPI,  
DE IVSTITIA CAELESTI,  
LIBRI DECEM.

AD

REGINALDV M CARDINALEM Po-  
lum, Archiepiscopum Cantuariensem.

*Adiecto rerum & verborum Indice  
copiosissimo.*



COLONIAE AGRIPPINAE,  
*Apud heredes Arnoldi Birckmanni.*

Anno M. D. LXXIII.

Cum gratia & Privilegio Cat. Maiest,

Coll. Soc. Pressalm. ex dono Regum

HIERONY-  
MVS OSORIUS LVSI-  
TANVS, EPISCOPVS SIL-  
VENSIS, IOANNI METELLO  
SEQVANO, IVRISCON-  
SVLTO, S. P. D.

COLONIAM VBIORVM.



I umquam , amore meum erga te, perspectum habuisti : potes intelligere; quām grātē mihi fuerint, literē tuē: quas accepi, postquam in has Lusitanię partes immigraui. Quib. si nō statim respondi: non id, obliuione amicitię nostrę factum est. Nō enim fieri potest: vt, tam iucundę cōsuetudinis memoriam, deponam . Neque negligentia nostra. Scis enim, me nō esse valde pigrum, in scribendo.

HIERONY-  
MI OSORII LVS-  
TANI EPISCOPI SIL-  
VENSIS.  
DE IVSTITIA  
LIBER PRIMVS.

VAM grauis & acerba sit humanæ  
vitæ conditio, quam multis incó-  
modis agitata; nemo poterit, vel  
explicando cōsequi, vel enume-  
rando percensere. Ut enim à na-  
tali cuiusq; die capiamus exordiū, omnesque  
vitæ partes oratione perstringentes tandem ad  
exitum illius veniamus: horam nullam videbi-  
mus, aut dolore vacuam, aut labore solutam,  
aut metu liberam; sed omnem ætatem infinitis  
difficultatibus affectam, & summis curis & en-  
goribus implicatam. Vitæ nanque principiū à  
fletu ducimus, deuinctisque membris omnibus  
in terram abiecti, labores immensos à plorati-  
bus auspicamus. Cùm autem reliqua animantia  
præsidijs naturæ tecta, atque veltita in lucem  
prodiant, solum hominem nudum, & ab om-  
nibus rebus inopem cernimus, atque miserabi-  
liter impeditum, in vitæ primordio vagientem,

A statua-